

VERHAAL

Ari Stuiterbal

Ari en haar moeder rijden over straat. Op een fiets met een bak ervoor. In de bak staat een toren van spullen.

De toren begint met een bank. Dan komt een doos en daarop nog een doos. Bovenop zit Ari, met op haar schoot een mand met een rits. In die mand zit een grote rode kater. Dat is Kanarie.

Ari heeft groene ogen en drie sproeten op haar neus. Haar krullen zijn zwart. Het is een bos springveertjes bij elkaar.

Op de hoek van de straat staat een wit huis met groene luiken. En een grote boom in de tuin.

'We zijn er,' zegt Jikke. Zo heet Ari's moeder. Ze parkeert de fiets langs de stoep. De toren van spullen wiebelt.

Jikke stapt van de fiets. Ze knikt naar de kattenmand. 'Geef maar.'

Ari geeft haar de mand met kat Kanarie en al. Jikke zet hem op de grond. Dan kijkt ze naar Ari en spreidt haar armen. 'Vlieg er maar in.'

En Ari vliegt.

Daar staan ze, alle drie op de stoep.

'Goedemiddag.' Er komt een mevrouw aanlopen.

Tik, tik, doet haar stok. 'Komt u hier wonen?' Ze wijst met haar stok naar het huis.

Jikke knikt.

'Maar dat is veel te groot voor twee.'

'Nou,' zegt Jikke.

De mevrouw luistert niet. Ze pruttelt, maar loopt niet verder.

'Ik ben Jikke,' zegt Jikke dan maar.

'Ikke?' vraagt de mevrouw.

'Met een J ervoor. Jikke.'

'Wat een gekke naam.' Boven de streepjesmond van de mevrouw groeit een snorretje. 'En hoe heet jij?'

'Ari,' zegt Ari.

'Is dat een afkorting van Ariane?' vraagt de mevrouw.

Ari haalt haar schouders op.

'Van Arietta misschien, of Ariël?'

Ari Stuiterbal, zo noemt Jikke Ari soms.

De kinderen op school roepen wel eens Ari Safari.

Dat rijmt zo leuk.

'Ik ben gewoon Ari van Ari,' zegt ze tegen de mevrouw.

Die schudt haar hoofd, het snorretje schudt mee.

'Ari is een jongensnaam.'

'En een naam voor stoere meisjes,' zegt Jikke.

Ari knikt en heft haar armen. Zo kan de mevrouw haar spierballen zien.

'Ik vind het maar raar,' zegt de mevrouw. 'Een jongensnaam voor een meisje.'

Ari laat haar armen zakken. 'Ik vind het maar raar.'

Ze wijst naar de streepjesmond. 'Een snorretje voor mevrouwen.'

Het is even stil. Tik, tik, doet dan de stok. De mevrouw loopt verder.

'Dag mevrouw,' zegt Jikke met een lach in haar mond.

Dag snorretje, denkt Ari.

Dan kijken ze samen naar het witte huis met de groene luiken.

Maar zeg, is dat huis niet veel te groot voor twee?